

Arrest

nr. 173 954 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, werd op 12 oktober 2005 als vluchteling erkend.

1.2. Verzoeker werd op 18 juni 2003 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 2 maanden gevangenisstraf wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen. Hij werd vervolgens op 17 februari 2004 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 10 maanden gevangenisstraf voor poging tot inbraak. Dit vonnis werd in hoger beroep bevestigd door het Hof van Beroep te Antwerpen. Op 10 januari 2005 werd verzoeker door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld voor 7 maanden wegens heling van voorwerpen die hij door middel van inbraak gestolen had. Op 17 maart 2005 werd hij veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen voor 8 maanden wegens diefstal met geweld en bedreiging en poging tot misdad. Op 1

februari 2006 veroordeelde de Correctionele Rechtbank te Antwerpen verzoeker tot 4 maanden gevangenisstraf wegens heling van voorwerpen verkregen door middel van een misdaad of wanbedrijf. Hij werd vervolgens op 13 juni 2007 bij verstek veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 6 maanden gevangenisstraf wegens het namaken van een stempel op een reproductienummerplaat. Op 13 november 2007 werd verzoeker veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 40 maanden gevangenisstraf wegens diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden (bij nacht) en poging tot afpersing met verzwarende omstandigheden. Op 19 december 2007 werd verzoeker veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 4 maanden gevangenisstraf wegens het dragen (zonder wettige reden) van een jacht- of sportgeweer; en het vervaardigen, herstellen, handelen in, dragen van verboden wapens. Hij werd op 7 oktober 2013 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 5 jaar gevangenisstraf wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging; het aannemen van titel of kentekens van een openbaar ambtenaar of het inroepen van een vals bevel van openbaar gezag met gebruik of vertoon van wapens; en het wetens en willen deel uitmaken van een criminele organisatie. Hij werd tot slot op 30 juni 2014 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 1 jaar gevangenisstraf wegens kredietkaartfraude en diefstal met geweld of bedreiging (bij nacht). Op 25 november 2014 oordeelde de Correctionele rechtbank te Antwerpen dat verzoeker en zijn kompanen de betrokken burgerlijke partijen 240.710 euro dienden terug te betalen.

1.3. Bij schrijven van 26 november 2015 verzocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.4. Verzoeker werd op 19 februari 2016 in de strafinstelling van Wortel gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.5. Op 24 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U vroeg asiel aan in België op 17 juli 2001 nadat u diezelfde maand vertrokken was uit uw land van herkomst. U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Grozny, gelegen in de Tsjetsjeense Republiek, Russische Federatie. In oktober 1999 kwamen enkele broers en zussen van uw vader om bij een Russische raketaanval op een markt in Grozny. Hierna verhuisde uw gezin naar Varandy, een dorp aan de voet van de bergen. Uw vader sloot zich na de dood van zijn broers en zussen aan bij de rebellen. Hij bracht geregeld gewonde strijders voor verzorging naar jullie huis. In maart 2001 vielen Russische soldaten jullie huis binnen. Op dat moment waren uw vader en twee gewonde strijders aanwezig. Zij werden alle drie gedood; u werd meegenomen naar de legerbasis in Khankala. Na een maand slaagde uw moeder erin u vrij te kopen. U herstelde bij een neef van uw moeder in Varandy en verliet uiteindelijk Tsjetsjenië. U werd door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling op 12 oktober 2005.

U werd op 18 juni 2003 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 2 maanden gevangenisstraf wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen. U werd vervolgens op 17 februari 2004 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 10 maanden gevangenisstraf voor poging tot inbraak. Dit vonnis werd in hoger beroep bevestigd door het Hof van Beroep te Antwerpen.

Op 10 januari 2005 veroordeelde de Correctionele rechtbank te Antwerpen u bij verstek voor 7 maanden wegens heling van voorwerpen die u door middel van inbraak gestolen had.

Op 17 maart 2005 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen voor 8 maanden wegens diefstal met geweld en bedreiging en poging tot misdaad.

Op 1 februari 2006 veroordeelde de Correctionele Rechtbank te Antwerpen u tot 4 maanden gevangenisstraf wegens heling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf.

U werd vervolgens op 13 juni 2007 bij verstek veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 6 maanden gevangenisstraf wegens het namaken van een stempel op een reproductienummerplaat.

Op 13 november 2007 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 40 maanden gevangenisstraf wegens diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden (bij nacht) en poging tot afpersing met verzwarende omstandigheden.

Op 19 december 2007 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 4 maanden gevangenisstraf wegens het dragen (zonder wettige reden) van een jacht- of sportgeweer; en het vervaardigen, herstellen, handelen in, dragen van verboden wapens.

U werd op 7 oktober 2013 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 5 jaar gevangenisstraf wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging; het aannemen van titel of kentekens van een openbaar ambtenaar of het invoeren van een vals bevel van openbaar gezag met gebruik of vertoon van wapens; en het wetens en willen deel uitmaken van een criminele organisatie.

U werd tot slot op 30 juni 2014 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 1 jaar gevangenisstraf wegens kredietkaartfraude en diefstal met geweld of bedreiging (bij nacht). Op 25 november 2014 oordeelde de Correctionele rechtbank te Antwerpen dat u en uw kompanen de betrokken burgerlijke partijen 240.710 euro diende terug te betalen.

Op 26 november 2015 verzocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

U werd op 12 oktober 2005 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus ingetrokken moet worden. Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 13 november 2007. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden omdat u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden (bij nacht) en poging tot afpersing met verzwarende omstandigheden.

Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

*Hierbij dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 13 november 2007. De Correctionele rechtbank achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en stelde uitdrukkelijk: "De strafmaat is aangepast aan **het bijzonder brutaal karakter** waarmee beklaagden poogden een handelsschuld te innen. Dergelijke handelwijze staat haaks op onze maatschappelijke waarden en wijst op een normvervagend gedrag in hoofde van beklaagden. Door het recht op gewelddadige manier in eigen handen te nemen **wordt de maatschappelijke orde ernstig bedreigd** en hierdoor ook het algemeen veiligheidsgevoel van de burger. Gelet op de **bijzondere ernst van de feiten** komen de beklaagden niet in aanmerking voor gunstmaatregelen."*

*Rekening houdend met het gegeven (i) dat de Correctionele rechtbank te Antwerpen de door u gepleegde feiten als bijzonder ernstig bestempelt; (ii) dat de Correctionele rechtbank omwille van de zwaarwichtigheid van het misdrijf waaraan u schuldig werd bevonden van oordeel was dat u niet in aanmerking kwam voor een gunstmaatregel; en (iii) dat de omstandigheden waarin de hierboven beschreven feiten gepleegd werden bijzonder ernstig zijn aangezien u het recht in eigen handen nam, hierbij het gebruik van geweld of bedreiging niet schuwde, en er niet voor terugdeinsde een vuurwapen te gebruiken, kan er niet betwijfeld worden dat het misdrijf waarvoor u op 13 november 2007 definitief veroordeeld werd moeten gekwalificeerd worden als **bijzonder ernstig**.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt voorts (i) dat de Correctionele rechtbank er op wijst dat u door uw gedrag "**de (...) maatschappelijke orde ernstig bedreigd (wordt)**";*

(ii) dat u het recht op een gewelddadige manier in eigen handen neemt, en er evenmin voor terugschrikt hierbij een vuurwapen te gebruiken, wat getuigt van een gevaarlijke persoonlijkheid; (iii) dat u na uw veroordeling in november 2007 nog tweemaal veroordeeld bent voor gelijkaardige feiten (met name op 7 oktober 2013 en op 30 juni 2014), wat er op wijst dat u **het gebruik van geweld of bedreiging** nog steeds **niet schuwt**; (iv) dat het gegeven dat u zich sinds november 2007 tot tweemaal toe in een staat van wettelijke herhaling bevond, doet besluiten dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien; (v) dat de Correctionele rechtbank te Antwerpen in zijn vonnis van 7 oktober 2013 bij het bepalen van de strafmaat uitdrukkelijk stelde: “Deze beklaagden geven blijk van een duidelijke (en doorgedreven) criminele ingesteldheid, waarbij op de eerste plaats **de maatschappij dient beschermd te worden**.”; (vi) dat op 30 juni 2014 door hetzelfde rechtscollege vastgesteld wordt dat u geen rekening houdt met andermans fysieke integriteit; (vii) dat uit uw persoonlijk gedrag van de afgelopen jaren blijkt dat u geen enkele vorm van respect toont voor de eigendom van andere personen, noch hun fysieke en psychische integriteit; (viii) dat u sinds uw erkenning als vluchteling **tien maal veroordeeld** bent voor diverse criminele feiten waarbij u telkens een gevangenisstraf werd opgelegd; (ix) dat uw handelingen aldus een volgehouden, gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Bijgevolg kan niet betwijfeld worden dat u gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet, en dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

U werd op 19 februari 2016 gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal in de gevangenis van Wortel teneinde u de kans te bieden argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus. In de loop van dit gehoor stelde u dat u niets te maken hebt met terreur en dat u dan wel “niet zo’n brave burger [bent] geweest” maar dat de misdrijven die u hebt begaan niet dermate zwaarwichtig waren dat ze een intrekking van het vluchtelingenstatuut wettigen. (CGVS d.d.19/02/2016, p.20) Wat betreft uw bewering dat u niets met terrorisme te maken hebt, kan opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal hiervan op de hoogte is en de beoordeling in onderhavige beslissing niet op dergelijke feiten gebaseerd is (supra). Het vluchtelingenstatuut kan evenwel ook ingetrokken worden als de erkende vluchteling definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft uw bewering dat de feiten waarvoor u veroordeeld werd niet zwaarwichtig zijn, zij gewezen op de beoordeling die de rechters in de verschillende vonnissen uiteengezet hebben en waarbij verscheidene malen op het (bijzonder) ernstige karakter van de feiten waarvoor u veroordeeld werd, gewezen werd. U brengt bijgevolg geen elementen aan die een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen.

Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 55/3/1, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggedleid naar de Russische Federatie. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verklaringen afgelegd op 19 februari 2016.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en de schending van de zorgvuldigheidsplicht, betoogt verzoeker dat het nieuw element waar het Commissariaat-generaal naar verwijst het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 13 november 2007 betreft. Hij wijst er op dat een deel van de feiten dateert van vóór de beslissing tot erkenning als vluchteling. Verzoeker meent dat het feit dat de Rechtbank stelt dat door zijn gedrag de maatschappelijke orde ernstig bedreigd wordt nog niet inhoudt dat hij over het algemeen een gevaar

vormt voor de samenleving en de nationale veiligheid van de burgers. Verzoeker verwijst vervolgens naar de interpretatie van het Hof van Justitie van de begrippen "*openbare orde*" en "*nationale veiligheid*" en hij betwist het oordeel van het Commissariaat-generaal dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij de feiten nooit heeft betwist en steeds bereid is geweest om zijn straffen te ondergaan. Uit de veroordelingen die hij heeft opgelopen kan naar mening van verzoeker echter niet worden besloten dat zijn persoonlijk gedrag erop wijst dat hij een gevaar vormt voor de samenleving, temeer daar het Commissariaat-generaal geenszins zijn persoonlijk gedrag heeft onderzocht en er zich mee heeft vergenoegd te verwijzen naar de veroordeling en het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen. Verzoeker betoogt dat er sprake dient te zijn van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving of de interne of externe veiligheid van de betrokken lidstaat aantast, dat er *in casu* geen sprake is van gevaar voor de samenleving of de nationale veiligheid en dat het louter veroordeeld zijn tot een zwaar misdrijf niet voldoende kan zijn om te motiveren dat hij een gevaar vormt voor de samenleving en de nationale veiligheid. Verzoeker besluit dat het Commissariaat-generaal haar beslissing onvoldoende en onzorgvuldig geformuleerd heeft, dat de bestreden beslissing geen voldoende motivering bevat en tekort komt aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval, dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken omdat (i) hij op 13 november 2007 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 40 maanden gevangenisstraf wegens diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden (bij nacht) en poging tot afpersing met verzwarende omstandigheden en rekening houdend met het gegeven (1) dat de Correctionele rechtbank te Antwerpen de door hem gepleegde feiten als bijzonder ernstig bestempelt, (2) dat de Correctionele rechtbank omwille van de zwaarwichtigheid van het misdrijf waaraan hij schuldig werd bevonden van oordeel was dat hij niet in aanmerking kwam voor een gunstmaatregel en (3) dat de omstandigheden waarin de hierboven beschreven feiten gepleegd werden bijzonder ernstig zijn aangezien hij het recht in eigen handen nam, hierbij het gebruik van geweld of bedreiging niet schuwde, en er niet voor terugdeinsde een vuurwapen te gebruiken, niet kan betwijfeld worden dat het misdrijf waarvoor hij definitief veroordeeld werd moet gekwalificeerd worden als bijzonder ernstig, (ii) uit de bewoordingen van het vonnis van 13 november 2007, het feit dat hij na zijn veroordeling in november 2007 nog tweemaal veroordeeld is voor gelijkaardige feiten en het feit dat hij in totaal tien maal werd veroordeeld voor diverse criminele feiten waarbij hem telkens een gevangenisstraf werd opgelegd blijkt dat hij geen enkele vorm van respect toont voor de eigendom van andere personen, noch hun fysieke en psychische integriteit en dat uit zijn handelingen een volgehouden, gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijke gedrag in de toekomst niet zal herhalen zodat niet kan betwijfeld worden dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet en (iii) hij geen elementen aanbrengt die het behoud van zijn vluchtelingstatus wettigen.

2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste en tweede middel kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus (CG nr. 0119458), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

(...)”

2.4.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 13 november 2007 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden omdat hij zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging met verzwarende omstandigheden (bij nacht) en poging tot afpersing met verzwarende omstandigheden. Bij de bepaling van de strafmaat stelde de rechtbank uitdrukkelijk *“De strafmaat is aangepast aan het bijzonder brutaal karakter waarmede beklaagden poogden een handelsschuld te innen. Dergelijke handelswijze staat haaks op onze maatschappelijke waarden en wijst op een normvervagend gedrag in hoofde van beklaagden. Door het recht op gewelddadige manier in eigen handen te nemen wordt de maatschappelijke orde ernstig bedreigd en hierdoor ook het algemeen veiligheidsgevoel van de burger. Gelet op de bijzondere ernst van de feiten komen de beklaagden niet in aanmerking voor gunstmaatregelen.”*

Rekening houdend met het gegeven (i) dat de Correctionele rechtbank te Antwerpen de door verzoeker gepleegde feiten als bijzonder ernstig bestempelt, (ii) dat de Correctionele rechtbank omwille van de zwaarwichtigheid van het misdrijf waaraan verzoeker schuldig werd bevonden van oordeel was dat hij niet in aanmerking kwam voor een gunstmaatregel en (iii) dat de omstandigheden waarin de hierboven beschreven feiten gepleegd werden bijzonder ernstig zijn aangezien verzoeker het recht in eigen handen nam, hierbij het gebruik van geweld of bedreiging niet schuwde, en er niet voor terugdeinsde een vuurwapen te gebruiken, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat er niet kan betwijfeld worden dat het misdrijf waarvoor verzoeker op 13 november 2007 definitief veroordeeld werd moet gekwalificeerd worden als bijzonder ernstig. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de vaststelling dat het misdrijf waarvoor hij definitief werd veroordeeld bijzonder ernstig is, niet betwist.

Gelet op de vaststellingen en overwegingen in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 13 november 2007 en de pertinente overwegingen waarin in de bestreden beslissing wordt uiteengezet *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt voorts (i) dat de Correctionele rechtbank er op wijst dat u door uw gedrag **“de (...) maatschappelijke orde ernstig bedreigd (wordt)”**; (ii) dat u het recht op een gewelddadige manier in eigen handen neemt, en er evenmin voor terugschrikt hierbij een vuurwapen te gebruiken, wat getuigt van een gevaarlijke persoonlijkheid; (iii) dat u na uw veroordeling in november 2007 nog tweemaal veroordeeld bent voor gelijkaardige feiten (met name op 7 oktober 2013 en op 30 juni 2014), wat er op wijst dat u **het gebruik van geweld of bedreiging** nog steeds **niet schuwt**; (iv) dat het gegeven dat u zich sinds november 2007 tot tweemaal toe in een staat van wettelijke herhaling bevond, doet besluiten dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien; (v) dat de Correctionele rechtbank te Antwerpen in zijn vonnis van 7 oktober 2013 bij het bepalen van de strafmaat uitdrukkelijk stelde: **“Deze beklaagden geven blijk van een duidelijke (en doorgedreven) criminele ingesteldheid, waarbij op de eerste plaats de maatschappij dient beschermd te worden.”**; (vi) dat op 30 juni 2014 door hetzelfde rechtscollege vastgesteld wordt dat u geen rekening houdt met andermans fysieke integriteit; (vii) dat uit uw persoonlijk gedrag van de afgelopen jaren blijkt dat u geen enkele vorm van respect toont voor de eigendom van andere personen, noch hun fysieke en psychische integriteit; (viii) dat u sinds uw erkenning als vluchteling **tien maal veroordeeld** bent voor diverse criminele feiten waarbij u telkens een gevangenisstraf werd opgelegd; (ix) dat uw handelingen aldus een volgehouden, gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.”*, kon de commissaris-generaal op basis van dit vonnis en de latere veroordelingen voor gelijkaardige feiten, daarbij tevens rekening houdend met de aard van de daden, de omvang van de gevolgen, de wijze waarop de misdrijven werden gesteld, de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daden als ernstige misdrijven beschouwt, de strafmaat alsmede de motieven van

de dader voorts terecht vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

2.4.2. Vooraf dient te worden opgemerkt dat verzoekers betoog dat de Minister van Binnenlandse Zaken de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding en dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak, *in casu* niet dienstig is daar de bestreden beslissing uitgaat van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4.3. Waar verzoeker er op wijst dat *“een deel van de feiten dateert van vóór de beslissing tot erkenning als vluchteling”*, preciseert hij niet welke feiten van voor de beslissing tot erkenning als vluchteling mee in overweging zijn genomen. Immers, uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker erkend werd als vluchteling op 12 oktober 2005 en hij sedert zijn erkenning 10 keer werd veroordeeld. Derhalve is er in casu wel degelijk sprake van een nieuw element van verzoeker. Verzoeker toont ook niet aan op grond van welke wettelijke bepaling de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins toepassing kon maken van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet, omdat voornoemd artikel begrensd zou zijn in de tijd. Uit niets blijkt dat de toepassing van artikel 55/3/1 beperkt wordt tot de gevallen waarin de vluchtelingenstatus erkend werd na de invoering van deze wetswijziging op 3 september 2015.

2.4.4. Waar verzoeker nog betoogt dat het Hof van Justitie de begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ geïnterpreteerd heeft, gaat hij er aan voorbij dat zijn vluchtelingenstatus ingetrokken werd omdat hij *“een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet”*. De vluchtelingenstatus werd dus niet ingetrokken omdat verzoeker een gevaar zou vormen voor de nationale veiligheid of omdat hij de openbare orde zou verstoord hebben. De verwijzing naar de niet nader gespecificeerde rechtspraak van het Hof van Justitie is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.4.5. Voorts dient te worden opgemerkt dat noch uit de wettekst zelf, noch uit de voorbereidende werkzaamheden blijkt dat het de wil was van de wetgever dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient vast te stellen dat het gedrag van verzoeker *“een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de samenleving of de interne of externe veiligheid van de betrokken lidstaat aantast”*. Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet vereist enkel dat het Commissariaat-generaal vaststelt dat een vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf, hetgeen *in casu* is gebeurd in een beslissing die afdoende met redenen werd omkleed. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal onder meer rekening heeft gehouden met de ernst van de gestelde daden, met de individuele verantwoordelijkheid van verzoeker, met de strafmaat die gehanteerd werd, en met de verschoningsgronden die verzoeker ten aanzien van de Correctionele rechtbank te Antwerpen had aangevoerd, en dat het Commissariaat-generaal afdoende heeft gemotiveerd dat uit de omstandigheden die tot verzoekers veroordeling hebben geleid, uit het gegeven dat hij zich sinds november 2007 tot tweemaal toe in een staat van wettelijke herhaling bevond en uit het feit dat hij in totaal tien maal werd veroordeeld voor diverse criminele feiten waarbij hem telkens een gevangenisstraf werd opgelegd dient te worden besloten dat uit zijn persoonlijk gedrag van de afgelopen jaren blijkt dat hij geen enkele vorm van respect toont voor de eigendom van andere personen, noch voor hun fysieke en psychische integriteit, uit zijn handelingen een volgehouden, gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen en dat er in hoofde van verzoeker aldus sprake is van een persoonlijk gedrag dat een gevaar vormt voor de samenleving.

2.4.6. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar in de bestreden beslissing nog het volgende wordt uiteengezet: *“U werd op 19 februari 2016 gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal in de gevangenis van Wortel teneinde u de kans te bieden argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus. In de loop van dit gehoor stelde u dat u niets te maken hebt met terreur en dat u dan wel “niet zo’n brave burger [bent] geweest” maar dat de misdrijven die u hebt begaan niet dermate zwaarwichtig waren dat ze een intrekking van het vluchtelingenstatuut wettigen. (CGVS d.d.19/02/2016, p.20) Wat betreft uw bewering dat u niets met terrorisme te maken hebt, kan opgemerkt worden dat het Commissariaat-generaal hiervan op de hoogte is en de beoordeling in onderhavige beslissing niet op dergelijke feiten gebaseerd is (supra). Het vluchtelingenstatuut kan evenwel ook ingetrokken worden als de erkende*

vluchteling definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft uw bewering dat de feiten waarvoor u veroordeeld werd niet zwaarwichtig zijn, zij gewezen op de beoordeling die de rechters in de verschillende vonnissen uiteengezet hebben en waarbij verscheidene malen op het (bijzonder) ernstige karakter van de feiten waarvoor u veroordeeld werd, gewezen werd. U brengt bijgevolg geen elementen aan die een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen.”

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen, hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet.

2.7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift “ter indiening van een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing” vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot intrekking van de vluchtelingenstatus over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS